

[Estrup]

dure for gældssanering. Så langt tror jeg vi er helt enige.

Alligevel vil jeg sige, at jeg synes ikke, regeringens lovforslag er landet rigtigt, og det synes jeg kan siges både om rentetilskudsordningen og om gældssaneringsordningen.

Rentetilskudsordningen har efter min mening i det lovforslag, regeringen har fremsat, nogle klare svagheder.

For det første synes jeg, det er ulogisk, at man nu vil stryge rentetilskuddet til dem, der allerede har fået deres gæld overtaget af Hypotekbanken, men som ikke alle sammen kan vente at blive gældssaneret. En meget stor del af de 25.000-26.000 studerende, der i øjeblikket er i Hypotekbanken, vil ikke kunne regne med en gældssanering, og til dem siger man altså nu: der er ikke noget rentetilskud. Det synes jeg er en forkert konsekvens at drage, når vi har set, at de, der har deres gæld i Hypotekbanken, har haft svært ved at finde ud af at udnytte ordningen.

Dermed er vi så fremme ved spørgsmålet om, hvad der er galt ved den nuværende rentetilskudsordning. Der er bl.a. det galt, at den er vanskeligt forståelig, og at man af den grund ofte har opgivet at udnytte den. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi får lavet en bedre rentetilskudsordning, men det skal være en ordning, der binder rentetilskuddet til den faktisk betalte rente, og her synes jeg, regeringen gør den nuværende ordning dårligere end nødvendigt ved at lade diskontoen være udgangspunktet, hvor man burde fortsætte med at lade den faktisk betalte rente være udgangspunktet.

Derved får vi nogle problemer, for som det også er belyst i nogle af de beregninger, der er lavet over regeringens lovforslag, er det såmænd ikke så meget, der bliver flyttet, og hvis rentesituationen ændrer sig, kan man faktisk komme til at stille nogle af de studerende væsentlig ringere, end de står i dag. Det synes jeg ville være uheldigt, og derfor mener jeg, at man enten skal holde fast i den ordning, som vi kender i dag, men med en bedre dækning, eller også skal man gå over til en helt anden ordning, måske til en direkte konvertering af gælden.

Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg opfatter regeringsforslagets § 9 som lidt af en blankoveksel. Det er muligt, det er galt læst, men det virker, som om ministeren kan be-

slutte stort set hvad som helst på dette område.

Hvis vi så går over til gældssanerings siden, synes jeg, der er én stor svaghed, og det er, at man ikke beskriver, hvilke vilkår der faktisk vil gælde for dem, der bliver gældssaneret. Der er ikke nogen tidsfrister for, hvor længe man skal kunne komme til at betale tilbage. Man kan i og for sig forestille sig alt fra yderligere et halvt eller et helt år til en meget lang periode. Jeg synes, det er vigtigt, at man får sat en bom for, hvor lang tid der kan gå.

Jeg synes også, at den 10-års karenstid, som regeringslovforslaget indebærer for dem, der efter forslaget fremsættelse måtte flytte over i Hypotekbanken, gør det omsonst at forestille sig en egentlig gældssaneringsmulighed for dem, der ikke allerede er kommet ind under Hypotekbankens vinger. Det er jo ikke tænkeligt, at man kan se nogen fordel, hvis man skal vente 10 år, før man overhovedet kan få taget sin sag op. Det synes jeg er en stor svaghed i lovforslaget.

Dernæst vil jeg sige, at jeg synes, det er lidt uklart, hvor mange man forestiller sig at kunne magte i Hypotekbanken. Man kan læse bemærkningerne sådan, at man regner med at kunne gældssanere hele 5.000 personer det første år. Det er da selvfølgelig ønskeligt, hvis det kan lade sig gøre, men er det virkelig muligt?

Dernæst vil jeg så spørge, hvordan man overhovedet er kommet frem til tallet 150-250 mill. kr. Det er jo en ganske stor del af den gæld, der er overtaget i Hypotekbanken. Det ville være interessant at vide noget mere om, hvordan det tal er fremkommet.

Jeg synes altså, der klart er nogle problemer i regeringens lovforslag, som vi må prøve at få arbejdet videre med under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg godt komme med en sidste kommentar til regeringens lovforslag. Der er, når man læser bemærkningerne, en antydning af en moraliseren, som jeg ikke er særlig glad for. Der står, at man skal følge de enkelte, at man skal se på deres betalingsvilje. Der er lidt formynderi i den holdning, som jeg synes er urimelig, når sagen dog er den, at vi alle sammen erkender, at gældssanering tager udgangspunkt i nøjagtig det samme, som gælder for erhvervslivet: at vi her har en byrde, som er erkendt håbløs, og som der derfor